

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC.

Organul „SOLIDARITĂȚII”, federală institutelor financiare românești.

Apare odată pe săptămână.

Membri ai asociației „SOLIDARITATEA” sunt:

Agricola (Ecica), Agricola (Hunedoara), Agricola (Lugoș), Agricola (Sebeșul-săsesc), Albina, Ancora, Ardeleana, Arieșana, Armonia, Auraria, Aurora (Baia-mare), Avrigeana, Băndățana, Banca Poporala (Caransebeș), Banca Poporala (Dej), Banca Poporala (Arpașul-inf.) Berzovia, Bihoreana, Bistrițana, Bocișana, Brădetul, Buciumana, Cassa de păstrare (Mercurea), Cassa de păstrare (reuniune) (Săliște), Câmpiana, Cârțișoreana, Chiorana, Chiseteiana, Codreana, Codrul (Buteni), Codru (Lupșa), Comuna Concordia (T.-Uzdin), Concordia (Gherla), Cordiana, Coroana (Bistrița), Corvineana, Creditul, Crișana, Cugiereana, Decebal-Detunata, Doina, Drăganul, Dunăreana, Economia (Cohalm), Economul, Făgețana, Frăția, Frățietatea, Furnica, Geogeană-Gloria, Grănițierul, Hațegana, Insoțire de credit (Vestem), Institut de credit (Mehadia), Institut de credit (Gavoșdia), Isvorul, (Sângiorgiu), Isvorul (Sebeșul-inf.), Isvorul (Ighiu), Iulia, Lăpușana, Ligediana, Lipovana, Luceafărul, Lumina, Mărgineana, Mercur, Mielul, Minerva, Munteana (Corniareva), Murășiana, Murășanul, Maramurășana, Nădlăcana, Negoiul, Noiana, Olteana, Oraviciana, Oriental, Patria, Piatra, Plugarul (Săcădate), Poporul (Lugoș), Poporul (Săliște), Porumbăceana, Progresul, Reun. de impr. și păstrare (Ilva-mare), Răureana (Cap-Mănăștur), Săcana, Satmăreana, Sebeșana (Caransebeș), Sebeșana (Sebeșul-săsesc), Secășana, Seldegeana, Sentinela, Silvania, Someșana, Speranța (Hosman), Steaua, Sercăiana, Șoimul (Uioara), Șoimul (Vașcău), Târnăveana, Timișana, Tibleșana, Unirea, Vatra, Victoria, Viitorul, Voileana, Vlădeasa, Vulturul (Sânmartin), Vulturul (Tășnad), Zărăndeană, Zlăgneana, Zorile.

Abonamentul:
pe 1 an K 80—, pe ½ an K 40—

Director și redactor responsabil:
CONSTANTIN POPP.

Taxa pentru inserțiuni:
de spațiu unui cm² câte 40 fileri.

Su m a r u l:

Pacea dela Versailles din punct de vedere financiar.
— Noua ordonanță privitoare la protest. — Cronică: Rungare către băncile noastre. Candidații oficiali ai Partidului național. Bancnote false à K 1000. Societatea «George Barișiu».

Pacea dela Versailles din punct de vedere financiar.

Cheltuelile impuse puterilor aliate de răsboiul care s'a sfârșit prin tratatul de pace îscălit la Versailles, se ridică la formidabila sumă de 1000 miliarde, după, evaluările cele mai optimiste. Aproximativ patru cincimi din cheltuelile făcute au fost acoperite prin operațiuni de tezaur și împrumuturi la termene mai mult sau mai puțin lungi, iar restul de o cincime prin impozite noi. Datoria statelor care au luat parte la acest formidabil răsboi a sporit cu 675 miliarde, 225 pentru puterile centrale și 450 pentru puterile aliate.

Avându-se în vedere situația financiară de astăzi a diferitelor state, trebuie să deosebim pe acele care es din răsboi cu finanțele sleite de acele care, din contră, es cu finanțele lor consolidate. S-ar mai putea adauga o altă categorie, a statelor învinse, cărora tratatul dela Versailles le impune sarcini financiare grele de suportat, pe lângă enormele cheltuieli ce au trebuit să facă în decursul acestui lung răsboiu.

In prima categorie intră, Franța, Italia, Belgia, România și Sârbia.

Franța a făcut cele mai mari sacrificii. Cheltuieli totale se ridică la enorma cifră de 180 miliarde

obținând prin împrumuturi interne 54 miliarde, prin operațiuni de tezaur 35 miliarde și prin împrumuturi externe 104 miliarde.

Averea națională a Franței a fost evaluată, înainte de răsboi, la 300 cu o producție de 30 miliarde. Portofoliul valorilor străine se socotea la 50 miliarde compus pe jumătate din titlurile rusești.

Tinând socoteală de datele de mai sus, bugetul Franței va trebui să fie ridicat dela 5 miliard la 16—17, adică la două treimi din producția totală a acestei țări.

Italia a emis cinci împrumuturi de răsboi, care i-au procurat 10 miliarde lire, trebuind să scoboare cursul de emisiune de la 97·50 la 86·50. Averea națională a acestui stat se cifră la 80—90 miliarde lire, care raporta între 12—14 miliarde. Cheltuelile de răsboi se ridică la 50—55 miliarde, iar bugetul viitor va trebui să fie de 6 miliarde, față de un miliard și jumătate, la care se ridică cel anterior acestui răsboi. Italia va face grea față acestei situații financiare considerând că recursele economice și financiare normale sunt relativ puțin importante.

Cheltuelile făcute de România se ridică la 10 miliarde. Prin împrumuturi interne s'a acoperit aproximativ 1 miliard, restul a fost acoperit prin operațiuni de tezaur și împrumuturi externe. Bugetul României înainte de răsboi era de 600 milioane lei, cel viitor va trebui să atingă cifra de 1200 milioane, pentru vechiul regat, iar bugetul României întregite va fi cel puțin duplu, adeca de două miliarde și jumătate.

O altă consecință imediată a acestor imense cheltuieli a fost emisiunea hârtiei monedă, care a întrecut cu mult stocul metalic al acestor state.

Astfel Franța, care la declararea răsboiului avea 7 miliarde hârtie monedă pe piață, la 1 Septembrie 1918 are 36 miliarde; România care în momentul declarării răsboiului avea aproximativ un miliard jumătate hârtie monedă cu un stoc metalic de 600 milioane, care acoperează mai mult decât suficient emisiunea, astăzi are 2489 milioane hârtie, fără să socotim cele 2 miliarde emise de Banca Generală în timpul ocupației germane.

Aceasta inflație monetară are ca consecință imediată deprecierea monedei, adică micșorarea puterii sale de achiziție. Astfel lăsând la o parte scumpetea traiului ce se observă în interiorul acestor state, dar chiar în schimbul internațional această depreciere se resimte mult. Francul francez a scăzut față de dolar cu 40% și leul românesc mult mai mult. America, Anglia și Japonia și statele neutre, care în timpul răsboiului și-au mărit stocul metalic, au moneda lor cu un curs foarte ridicat.

Bine înțeles că statele care și-au văzut tezaurul lor sleit în timpul răsboiului și intenționează unor alte state de acaparare a aurului, vor căuta ca emisiunea viitoare de hârtie monedă să o bazeze, nu pe stoc metalic și, poate, pe tractele care le-ar poseda asupra străinătăței.

Statele pe care le-am enumărat mai sus, au mai avut de suportat ocuparea inamică. Devastarea industriei și secătuirea sistematică a tuturor mijloacelor de producție se ridică pentru Belgia și nordul Franței la 2 miliarde lire sterline, după datele engleze. Această cifră care ar părea enormă, se explică pentru acei care cunosc regiunea nordică a Franței, bogată în mine de cărbuni, fier, în industrie textilă, în terenuri agricole fertile. Datele statistice precise lipsesc pentru România, însă socotind după enormele cantități de materiale transportate în timpul ocupației în Germania, timp de aproape doi ani, cât a durat ocupația, cifra pagubelor suferite este enormă.

Alte state deși au luat parte la război, ies cu finanțele lor mult mai consolidate ca înainte, sau cel puțin fără ca finanțele lor să fie prea rău deschilate.

În această categorie intră Statele-Unite, Japonia și chiar Anglia.

Pentru că înainte de război, Europa detinea 3 miliarde și jumătate dolari în titluri americane, astăzi situația e răsturnată, Statele-Unite fiind creditori ai Europei, pentru 8 miliarde dolari. În afară de aceasta America a absorbit mai mult de un miliard aur, expediat din Europa. Dela 800 milioane dolari, stoc metalic, a trecut la 2 miliarde dolari, astfel că astăzi posedă mai mult de a treia parte din stocul metalic mondial de aur și puterea ei bancară este de două ori și jumătate mai mare decât aceea a lumii întregi în 1890.

La 1 iulie 1912, bogăția Statelor-Unite era evaluată la 180 miliarde dolari, astăzi este de 230 miliarde. Si în timp ce pentru celelalte state ale Eu-

ropei, datoria publică atinge 50% din averea națională, Statele-Unite n'au decât o datorie de 17 miliarde dolari, din care 8 miliarde dolari sunt datorite de state străine.

Japonia avea la începutul războiului 1110 milioane hârtie monedă în circulație, față de 600 milioane stoc metalic. Astăzi are o emisiune aproape duplă, însă și-a triplat stocul metalic care atinge cifra de 1700 milioane franci. Pe când stocul metalic al Franței a scăzut cu un miliard, al Italiei cu 500 milioane, al Japoniei crește cu 1110 milioane.

La această situație financiară se adaugă avântul industrial și comercial luat de Japonia.

Anglia și-a mărit datoria publică cu 73 miliarde fr. Însă trebuie socotit că din datoria ei publică fac parte 1680 milioane livre avansate Aliatelor sale.

Stocul metalic care înainte de răsboi (după date americane) era de 185 milioane dolari, astăzi e de 341 milioane dolari.

Fără a se putea compara situația ei financiară cu aceea a Americii și Japoniei, putem socoti că Anglia ese din război cu finanțele nezdruncinate.

Statele neutre, din care unele aveau situația financiară foarte precară înainte de război, putând în timpul conflagrației să producă și să facă comerț cu beligeranții, au profitat de nevoile lor imperioase și și-au consolidat finanțele. Cifrele de mai jos, vor putea da o idee de întărirea finanțelor acestor țări.

	Stoc metalic (în dolari)	
	La declararea războiului	La 1 Septembrie 1918
Danemarca	24.410.000	51.113.000
Olanda	68.477.000	290 000.000
Spania	245.747.000	548.705.000
Suedia	26.154.000	70.924.000
Elveția	38.409.000	84 458.000

Unele din statele învinse ar fi avut o situație financiară mai solidă decât unele din statele victorioase, dacă greaua povară a despăgubirilor de război n'ar greva bugetele lor viitoare.

Germania a emis nouă împrumuturi de războiu care i-au adus 116 miliarde de mărci. Cursul de emitere a fost în mod constant de 98, grație obligativității pentru furnizorii statului de a lua parte la subscriere. Totalul cheltuielilor ei a fost de 200 miliarde mărci. O parte din aceste cheltuieli au fost făcute sub formă de împrumuturi aliaților săi: Austro-Ungariei 5 miliarde, Turciei 7 și Bulgariei 2 miliarde. Aceste împrumuturi nu sunt recuperabile, căci prin tratatul dela Versailles s'au cedat puterilor învingătoare, creațele ei.

Averea națională era socotită înainte de răsboi la 400 miliarde mărci cu o producție de 50 miliarde. Stocul metalic era de 363 milioane dolari și astăzi este de 600 milioane dolari (date americane).

Austria a emis opt împrumuturi care i-au procurat 36 miliarde coroane. Cursul de emisiune a trebuit să fie scăzut dela 95 la 92. Totalul cheltuielilor a fost de 83 miliarde coroane.

Ungaria a emis tot opt împrumuturi care i-au procurat 15 miliarde, scăzându-se cursul de emitere dela 97 la 91. A cheltuit pentru răsboiu 40 miliarde.

Bulgaria și-a mărit datoria publică cu 5 miliarde, iar Turcia cu 11 miliarde.

* * *

Cum vor face față situației financiare grele, țările care au eșit din acest răsboiu cu mijloacele financiare sleite?

Trebue înălțată iluzia că pagubele financiare vor putea fi împlinite prin despăgubirile ce aceste state vor avea să primească dela dușmanii învinși.

Principalul debitor care prin imensitatea resurselor de care dispune, fiind și marele vinovat al calamităței deslănțuite, ar fi în măsură să răspundă la dezastrele pe care le-a provocat?

Germania poate plăti. Producția acestei țări era înainte de răsboiu de 50—60 miliarde, adecă dublă cât a Franței. Astăzi Germania, deși învinsă are o mare capacitate de producție. Acest rezultat este datorit faptului că, instalațiunile industriei germane n'au suferit distrugeri, progresul tehnic realizat în timpul răsboiului și mânei de lucru. Pe lângă patriotismul lucrătorului german, care a luat hotărârea să lucreze 3 ore pe zi pentru stat, participarea femeilor la muncă în fabrici, este un factor considerabil în dezvoltarea industrială germană.

De sigur Germania nu va plăti o sumă globală prea mare. Averea ei se compune din sol, sub-sol, căi de comunicație, avere mobiliară și fonduri de comerț. Cantitățile de mărfuri nu sunt prea mari. În valori Germania are 2—3 miliarde aur, 10—20 miliarde creațe asupra aliaților săi, care au trecut asupra-puterilor victorioase și 25 miliarde angajate în străinătate.

Fiscul german însă, va putea plăti anual învingătorilor zeci de miliarde prelevate asupra contribuabilitelor germani. Nu trebuie să neglijăm și faptul că cele 200 miliarde, costul acestui răsboiu, au fost plătite producătorului german, pe când o bună parte din cele 180 miliarde cheltuite de Franța au fost plătite lucrătorului străin. Dar, cu toate că Germania poate plăti, imediat ce puterile victorioase nu vor mai avea posibilitatea de a impune executarea tratatului dela Versailles, este de temut ca această țară care a adoptat sub presiunea necesităței o politică de resemnare pentru a da guvernelor țărilor victorioase iluzia unei sincere și de bună credință executare, va relua, îndată ce împrejurările vor fi prielnice, politica sa de violență și de rezistență.

Chiar în cazul în care statele învinse vor plăti, nu țările mici vor avea să împartă, proporțional cu nevoile lor și cu sacrificiile făcute pentru cauza comună, ci statele mari își vor face partea leului. Căci în locul politicei de solidaritate financiară, care se proiectă pentru regularea cheltuielilor răsboiului, prin repartiția interaliată a datoriilor contractate în ve-

derea victoriei comune, prin renunțarea din partea Statelor-Unite la avansurile ce a acordat statelor europene, prin scomptarea de către America a despăgubirilor impuse Germaniei, statele care s'au întărit finanțarmente, nu vor să ia asupra lor slăbiciunile statelor epuizate și o politică de egoism, își face loc. Ea se manifestă și în schimbul internațional, unde o politică de solidaritate ar fi obligat pe statele cu finanțe puternice să sprijine statele, ale căror sacrificii bănești prea mari le-a depreciat moneda.

Neavând astfel posibilitatea să se despăgubească dela dușmani, neputând comătă pe o politică de solidaritate financiară interaliată, fiecare stat va trebui să caute soluția problemelor financiare, în propriile sale mijloace, dacă nu vrea să-și abandoneze orice inițiativă în chestiunile economice ca Serbia și Polonia.

Două ar fi mijloacele prin care vor putea salva situația lor; supra-producția și impozitele

Țările care în timpul răsboiului a trebuit să importe mult, vor trebui să caute prin desvoltarea exportului să repună echilibrul. În timpurile normale bilanțul internațional al diferitelor țări se echilibra, chiar dacă echilibrul între export și import nu era complet, el era restabilit cu valorile străine pe care statul le avea în portofoliul său sau prin aur.

Franța care înainte de răsboiu avea un excedent al importului de un miliard, în timpul duratei răsboiului a trecut la un excedent al importului de 60—70 miliarde. România a avut un excedent de import aproximativ patru miliarde, pe când în timpurile normale bilanțul internațional se solda cu un mic beneficiu în favoarea noastră. Portofoliu de valori străine și stocul metalic al Franței, foarte bogat înainte de răsboiu, astăzi este sleit, astfel că nu poate plăti deficitul decât prin mărfuri, adecă prin supra-producție, printr-o muncă intensă și continuă. Această supra-producție, munca, va servi ca bază emisiunei viitoare a hârtiei monedă.

Deci este pentru toate țările Europei, o necesitate imperioasă desvoltarea producției pentru a exporta mărfuri și a restabili, astfel, echilibrul finanțiar internațional. Cuvântul de ordine este deci ca prin sfârșarea comună, puterea de producție a fiecărui stat să fie mărită. Orice ar împiedeca această desvoltare, este un act care nu poate aduce decât ruina statului și prin urmare și a indivizilor care-l compun.

Lloyd George, în fața pericolului rezultat din scăderea producției engleze, deși cu o situație financiară mult mai bună decât a altor state, într'un discurs recent a spus: «Dacă producția nu va crește, fiecare locuitor va fi redus la o sumă inferioară de ceeace să a bucurat până acum. Trebuie ca toți patronii, directorii, măestrii, lucrătorii să se pună pe lucru pentru a scăpa țara».

Al doilea mijloc la care statele europene vor recurge va fi impozitul.

Evident că pentru a nu stânjeni supra-producția, politica financiară va trebui să fie condusă de ferma hotărâre de a nu opune nici un obstacol dezvoltării agricole, industriale și comerciale. Sistemul fiscal va fi condiționat de programul economic.

In al doilea rând, fiecare trebuie să plătească impozitul în măsura mijloacelor sale, mărindu-se progresiv cota de impunere. Numai atunci vom putea spune că s'a realizat democratizarea măsurilor financiare, când la sarcinile grele vor contribui toți. Toți luând parte la starea de înflorire a unui stat, profitând de puterea lui economică și financiară, vor contribui la întărirea lui, dând o parte din beneficiile muncii statului, care reprezintă interesele tuturor.

Pe de altă parte se impune ca o necesitate, ca statele pentru acoperirea cheltuielilor să facă un pas mai departe, în prelevarea asupra capitalului a unei cote progresive, sau prin participarea lor la întreprinderi de interes general, prin înmulțirea monopolurilor de stat, prin impozite asupra succesiunilor sau asupra luxului etc.

Acest capital, fie că consistă în bunuri mobiliare, fie că consistă în bunuri imobiliare, și-a mărit considerabil valoarea grație operei comune pe care a întreprins-o statul.

Grație puterii statului, comerțul se întinde, industria se intensifică, valorile acțiunilor cresc; proprietatea urbană și rurală își vede mărătă valoarea grație căilor de comunicație făcute de stat. Astfel detinatorul unei proprietăți imobiliare, unei întreprinderi industriale, unui fond comercial sau unor valori mobiliare, nu apar decât ca o rotiță în angenajul complet al statului, ceeace el posedă nu este decât o funcție socială. Este drept ca asupra acestor valori, statul ca reprezentant al intereselor generale, ca expresiunea solidarității sociale, să preleve partea necesară pentru îndeplinirea scopului său. Această prelevare, întărand situația financiară a statului, are repercusiune binefăcătoare asupra tuturor, așa că el îa cu o mână, dar restituie ceeace a luat în prosperitatea generală, ceeace face ca această prelevare să nu fie prejudiciabilă celor ce au suferit-o. Cu acest sacrificiu care va izbi mai mult marile acumulații de capital imobiliar și mobiliar, se dă satisfacție aceluia sentiment de solidaritate socială, care cere contribuția în mod progresiv la sarcinile statului. Și marile averi care sunt rezultatul muncii acumulate și a destoiniciei, nu vor fi primite cu ură și invidie, pentru că pe de-o parte, munca și priceperea pot duce la dobândirea lor, iar pe de altă parte, se va ști că ele nu sunt admise într'un stat decât cu prețul unor sacrificii consimțite în interesul general.

In perioada de transit prin care trecem, nu trebuie să se credă că vom asista la o politică financiară prea repede a retragerei numerarului și prin urmare la ieftinirea traiului.

Acest rău în epoca de transit, va permite impozite mult mai ridicate și bugete mult mai mari, care vor înlesni să se plătească salarii ridicate și interesele împrumuturilor pe care țările le-au făcut în timpul răsboiului.

Care sunt statele care se vor putea reface mai curând și vor putea ești din încurcătura financiară în care le-a băgat răsboiul?

In primul rând, statele care prin alipirea de teritorii au căpătat factori economici noui.

Belgia, deși victorioasă alături de state care au eșit cu finanțele întărite și care și-au făcut granițele mărite, are o situație financiară rea, pentru consolidarea căreia ea nu are sprijinul unor noi factori economici.

Ea va trebui să facă față nevoilor numeroase de acoperire a cheltuielilor necesitate de răsboi, cu vechile ei forțe slabite.

In situația mai rea vor fi statele învinse, care pe lângă sleirea forțelor economice în răsboiu, pierd, prin tratatul dela Versailles, teritoriile ale căror recurse scad din avuția națională.

Intre statele care se vor ridică repede din situația financiară precară, putem considera ca exemplu pe Franța și România. Prima prin alipirea Alsaciei și Lorenei și prin căpătarea în exploatare a basinului Sarrei, a doua prin alipirea provinciilor românești. Acești noi factori economici le va îngădui să facă repede față nevoilor financiare și să-și acopere deficitele bugetare create de răsboiu.

In fine statele agricole vor avea o posibilitate de refacere repede. Pământul este un instrument de muncă cu o putere de producție variată și infinită. Alimente și îmbrăcăminte produse ale lui, sunt cerute pe toate piețele lumii. Statul care posedă aceste produse, va putea să le întrebuințeze în schimbul internațional, unde înlocuiesc aurul. Salvarea statelor agricole va veni delă pământul lor bogat. Și, cu o pricepută politică socială, înlăturând nedreptățile trecutului, statul care va ști să atragă spre pământ munca plină de dragoste, își va vedea puterea financiară mărătă și prestigiul sporit.

Pe pragul vremurilor noi, România întărită prin alipirea factorilor economici puternici, îndreaptă prin politica agrară de dreptate socială, munca spre pământul său îmbelșugat.

Pe acest pământ apărat și mărăt cu atâtea sacrificii, munca rodnică a fiilor ei, va face să se întărescă puterea statului și să-i crească prestigiul.

(«Democrația»).

Romulus Angelescu.

Noua ordonanță privitoare la protest.

Resortul justiției dela C. D. R. a emis cu data de 28 Sept. a. c. sub Nr. 2913 privitor la cambi, asignațiuni comerciale și warante următoarea ordonanță:

ART. 1. In ce privește cambiile, bonurile (mandatele) comerciale și warantele scăzute după ziua de 30 Iunie 1919, inclusive până la 30 Septembrie 1919, asupra căror efecte prin ordonanța 1352/1919 Just. (Gazeta Oficială Nr. 40) s'a prolongat termenul înfățișării pentru plată, precum și al înfățișării în scop de plată pentru onoare (névbecsülesi fizetés) și a luării actului de protest în lipsa de plată până la 15 Octombrie 1919 inclusive, pentru conservarea acțiunii de platire și a acțiunii de regres pentru platire, cu excepțiunea efectelor la vedere, nu este nevoie de înfățișare pentru plată și a face protest, nici înștiințarea obligațiilor anterioare nu-i obligătoare.

Creditorul îndreptățit la acțiune de regres la efectele indicate în alineatul prim numai atunci poate pretinde cheltuielile actului de protest, dacă protestul s'a făcut incluzive până la 15 Octombrie 1919, taxa de cambiu ($\frac{1}{3}\%$ văltodij) însă o poate pretinde și atunci, dacă n'a protestat efectul. Interese (dobândă) se pot computa dela scadență.

ART. 2. In ce privește cambiile, bonurile (mandatele) comerciale și warantele scadente după ziua de 30 Septembrie 1919 incluzive până la 31 Decembrie 1919, termenul normat de lege referitor la înfățișarea pentru plată, precum și a celei în scop de plată pentru onoare și a luării actului de protest în lipsă de plată, prin prezenta îl prolongăm incluzive până la 15 Ianuar 1920. Dacă înfățișarea pentru plată se face în acest restimp, interesele (dobândă) se pot computa dela scadență.

Dreptul de depozitare normat în § 40 al legii XXVII: 1876, compete acveantului timp de 15 zile comune, computate dela ziua scadenței.

Dreptul de răscumpărare normat în § 48 al legii XXVII: 1876 compete obligatului după scadență și în cazul acela, dacă cambiul n'a fost înfățișat și actul de protest nu s'a luat.

ART. 3. Ordonația prezintă nu alterează normele stabilită în ordinațiunile moratorului și în ale aceleia, care ridică moratoriul, în ce privește cambiile, bonurile (mandatele) comerciale și warantele.

ART. 4. Ordonația aceasta intră în vigoare în ziua publicării în «Gazeta Oficială».

CRONICĂ.

Rugare către băncile noastre. Direcțiunea institutului de credit și economii «Albina» din Sibiu, roagă onor. institute de bani, la cari s'au făcut subscriri la noua emisiune de acții să binevoiască a comunică de urgență optările anunțate la ele pentru a se putea stabili rezultatul definitiv al subscririunii și a se putea face repartizarea.

Candidații oficiali ai Partidului național. Intr'un număr anterior al nostru ocupându-ne cu pregătirile pentru alegeri scriam, că cercurile productive, economice-financiare dela noi — după părerea noastră — au fost prea puțin regardate din partea conducerii partidului național la stabilirea liste candidaților oficiali pentru adunarea deputaților și pentru senat.

Lista candidaților, dată publicitatei, zilele trecute confirmă pe deplin aserțiunea noastră. Partidul național va trimite în parlament, admisând că reușesc a fi aleși pe întreagă linie candidații oficiali: 79 de avocați, 32 preoți-protopopii și alte fețe bisericești; 14 profesori-invățători; 11 publiciști, 5 proprietari; 4 economisti; 3 medici, 3 ingineri; 3 directori de bancă și un comerciant.

In Senat vor intra, sub aceleași supozitii: 29 preoți-protopopii și alte fețe bisericești; 18 avocați; 10 proprietari; 6 invățători-profesori; 4 medici, 2 militari și un comerciant.

In ambele coruri legiuitorare vedem deci preponderând avocații, fețele bisericești și alii intelectuali, pe când inginerii și cercurile noastre financiare abia au câte 3 reprezentanți, iar comercianții câte un reprezentant. In acest colț de țară menit a fi cu adevarat Belgia Orientului, proporția între diferitele clase sociale trebuie să fie inversă.

Bancnote false à K 1000. S'a constatat că se află în circulație numeroase bancnote false à K 1000 — din anul 1902. Falsificatele sunt puțin reușite și figurile spălătăcite. Capul e mai puțin modelat și umbrutura pe frunte, obraz și bărbia este mai groasă. Fondul de coloare verde-brună al bancnotelor veritabile este la falsificatele acestea de coloare albastră. Seria și numărul, precum și stampila germano austriacă sunt roșii.

Societatea «George Barițiu» este firma unei noi întreprinderi tipografice și de editură pe care a se înființa în Brașov, ca societate pe acții, cu capital de Lei 1.000,000 împărțit în acții nominative à Lei 100—. Scopul societății este:

- a) Editarea de ziare;
- b) Înființarea unei case de editură, librărie, colportaj și agenție de publicitate;

c) Inființarea de institute de arte grafice, zincografie, legătorie, cartonaje, papetarie și orice întreprindere îu legătură.

Terminul ultim de subscriere este 15 Noemvrie 1919. Vărsământul prim este 30% din capitalul semnat și Lei 10— cheltuieli de fondare. Restul de 70% se va vărsa în două rate: 1 Ianuar și 1 April 1920.

Subscripții se pot face la băncile noastre mai mari.

Intre fondatori vedem pe dnii: Iuliu Maniu, Dr. Alex. Vaida-Voevod, Mihai Popoviciu, Dr. George Baiulescu, Ioan C. Panțu, Dr. Jos. Baga, Dr. Nic. Vecerdea, Dr. Vas. Saftu, «Creditul Tehnic» (București), Tiberiu Eremie (București), Aurel Nistor, Ioan Clopoțel și alții.

*

Aviz. Primim dela Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor, următorul aviz:

In timpul din urmă s'au ivit în circulație bancnote de coroane provăzute cu stampile false.

Falșificatele sunt toate nereușite și se pot recunoaște la prima vedere după cioplitura primitivă a literelor și a mărcii țării. În special este bătătoare la ochi stângăcia, cu care s'a imitat marca țării (emblema) din mijlocul stampilei, lipsind multe amănunte de pe falșificate.

Se atrage atențunea publicului asupra adevăratelor stampile, cari au textul turnat în o literă caracteristică, uniformă și neimitabilă, apoi asupra fineței cu care e turnată marca țării pe adevăratale stampile. Cine a observat cu atențune câteva stampile veritabile, ușor poate recunoaște falșificatele.

Falșificatele nu vor putea beneficia de protecția statului român la rambursare.

Se provoacă deci publicul să observe stampilele și în caz de îndoială, nu numai să refuze falșificatele, ci imediat să anunțe cazul descoperit la cea mai apropiată autoritate, care va lua proces verbal și va pune în curs urmărirea falșificatorilor pentru această crimă.

*

Un ecou. Primim dela dl Aurel Popescu, prim viceprezident al «Asociației comercianților români» dela noi, un ecou la reflexiunile noastre dela 18 August a. c. asupra congresului comercianților. DSA recunoaște că a fost o greșală eschiderea intelectualilor necomercianți dela conducerea Asociației comercianților. Banca comercianților proiectată — spune — că are cele mai bune perspective de a putea fi fondată cu capital de peste 100 mil. Cor. având asigurat și sprijinul material al comercianților din vechiul Regat. La înfăptuirea băncii se va apeala la sprijinul tuturor oamenilor de inimă dela noi.

De vânzare

acțiuni „Ardeleana“ Orăștie și „Albină“ Sibiu cu drept de opțiune la noua emisiune.

Ofertele a se adresă Administrației în scris.

„SĂTMĂREANA“,

institut de credit și econ., soc. pe acții în Seini.

AVIZ.

Aducem la cunoștința deponenților noștri că cu începere din 1 Octombrie a. c. reducem cu 1% interesele la toate depunerile spre fructificare aflătoare la institutul nostru.

Darea de interese o solvește și mai departe institutul.

Seini, 18 Septembrie 1919

1—1

Direcționa.

Nr. 673—1919.

Licităție de pădure.

Comuna politică Băuțarul-de-sus (plasa Hațeg) pe baza amenajamentului în vigoare Nr. 84453 I. A. 2. 1914 și conform permisiunii regiunii silvic Hunedoara Nr. 667/919 vinde pe cale de licitație publică spre exploatare masivele de fag din pădurea sa proprie («Clasa uzinală A»), aflătoare în hotarul comunei Băuțarul-de-sus pe un teren de 1679 jugăre cat.

Licităția se va ține în 19 Noemvrie orele 10 a. m. 1919 în casa comunală din Băuțarul-de-sus.

Prețul strigării e: 423360 coroane.

Vadiu: 42366 coroane.

Se primesc și oferte în scris, înainte de începerea licitației, dar oferte ulterioare, precum nici oferte făcute pe cale telegrafică ect. nu se primesc.

Condițiunile de licitare se pot vedea zilnic în oarele oficioase la primăria comunală din Băuțarul-de-sus și la regiunea silvică în Hațeg.

Băuțariul-de-sus, la 12 Oct. 1919.

Primăria comunală:

Ioan Roșca,
secretar

Remus Vasiloni,
primar.

„CORVINEANA”

institut de credit și de economii, societate pe acții în Hunedoara.

PROSPECT.

Actionarii institutului de credit și economii, societate pe acții «CORVINEANA» în adunarea generală extraordinară ținută în Hunedoara la 5 Octombrie n. 1919 a decis unanim urcarea capitalului societar dela Cor. 70,000— la 500,000— Cor., eventual la suma cătă se va subscrise prin emisia nouă de acții în valoare nominală de Cor. 100— autorizând direcțiunea cu executarea acestui concluz. Pe baza acestei hotărâri direcțiunea ofere subscrierea de acții nouă pe lângă următoarele condiții:

1. Acțiile nouă vor purta Nr. dela 701 până la numărul maximal al acțiilor ce se vor subscrise.
2. Fiecare acționar eventual erezii justificați a celor au dreptul de a semnă după fieștecare acție avută două acții nouă, plătind de acție prețul de Cor. 120—
3. Prețul unei acții pentru acționarii noi este Cor. 200.
4. Acționarii vechi pot se subscrise și mai multe acții de căte sunt stipulate în punctul 2 din acest prospect însă numai pe lângă prețul amintit sub punctul 3.
5. Din prețul de emisiune 100 Cor. se va adauga la capital, iar restul după detragerea speselor de emisiune se va adauge la fondul de rezervă al institutului.
6. Acționarii vechi sunt obligați pe lângă perderea dreptului de opțiune a-și insinua și a subscrise numărul acțiilor ce optează până la 31 Octombrie 1919.
7. Pentru acționarii noi termenul de subscrisere se fixează pe 30 Noemvrie 1919. Subscriserea se poate face zilnic în biroul institutului dela oarele 9—12 și 3—5.
8. Prețul acțiilor se solvează întreg la subscrisere după care sumă se compută 4% dobândă.
9. Cu începere dela 1 Ianuarie 1920 acțiile noi vor intră în toate drepturile acțiilor vechi.
10. Direcțiunea este autorizată a selectionă în mod discrețional subscrerile de acții noi. Acest drept însă nu-l poate exercia față de subscrerile (optările) prevăzute în punctul 2 din prospect.
11. În caz de selecționare sumele plătite se vor restituî dinpreună cu interesele de 4% dela ziua plătirii.

Hunedoara, la 5 Octombrie 1919.

Banca Națională a României.

1918

1/14 Sept.

SITUATIUNEA SUMARĂ ACTIV

1919

6 Sept.

13 Sept.

785.533,099	315.154,980	aur dep. (mon. și lingouri) { 315.154,980	
	178.575,450	178.575,450	
	— 6,389	stoc metalic { aur (lingouri) — — — 1.020,005	
	291.796,280	aur (monete) — — — 7,144	
		disp. și tratate consid. ca aur 643.041,535	
161,392			189,912 197,987
—			131,911,495 107,814,526
112.397,016			107.161,551 105,708,572
42.189,381	{ 23.032,200 Imprumuturi pe efecte publice 30.647,400		57.852,959 55.876,714
	53.031,900 Impr. pe ef. publ. în ct. curent 76.820,300		
	{ 19.157,181 33.874,719 din cari nu s-au ridicat lei: 51.590,986 25.229,314		
8.042,556	Imprumutul Statului de 15 milioane fără dobândă (1901)		8.042,556 8.042,556
1.369.913,908	Imprumutul în cont.-c. pe bonuri de tezaur aur (1914—1918)		1.591.732,422 1.591.712,981
—	Impr. în Cont-Curent pe bonuri de tezaur aur fără dobândă (1919)		1.455.676,533 1.490.676,5 3
8.631,911	Ecase de împrumut pe gaj agricultorilor și industriașilor		19.220,696 20.299,314
11.997,418	Efectele capitalului social		11.997,418 11.997,418
32.645,277	Efectele fondului de rezervă		32.645,277 32.645,277
3.813,181	Efectele fondului amort. imobil., mobil. și mașinilor de imprim		3.813,181 3.813,181
6.726,337	Imobile		6.780,114 6.780,114
1.110,957	Mobilier și mașini de imprimerie		1.148,956 1.148,956
465,737	Cheltuieli de administrație		2.587,650 2.592,043
434.160,971	Conturi curente		116.104,183 115.069,765
34.541,545	Conturi de valori		36.281,118 47.041,195
97.235,068	Conturi diverse		65.623,640 80.340,627
2.949.565,754			4.785.574,775 4.819.562,873

PASIV

12.000,000		12.000,000	12.000,000
49.318,598		52.491,384	52.491,384
7.189,190		7.712,574	7.712,574
2.305.072,748	Fondul amort. imobil., mobil. și mașinilor de imprimerie	3.405.848,026	3.410.641,112
9.609,347	Bilete de bancă în circulație	8.184,893	8.184,893
452,230	Profit și pierdere	2.282,588	2.459,976
197.121,576	Dobânzi și beneficii diverse	936.889,500	951.398,266
368.802,065	Conturi curente și recepție la vedere	360.165,810	374.674,668
2.949.565,754	Conturi diverse	4.785.574,775	4.819.562,873

Efecte și alte valori de restituție

1/14 Sept. 1918	13 Septembrie 1919		
2.049.798,490	205.045,158 Efecte și alte valori în păstrare 206.601,225		
	1.600.000,000 Bon de tez. aur în gaj pentru Impr. Stat. 3.100.000,000	3.618.527,723	3.620.513,367
	244.753,332 Efecte în gaj și în păstrare provizorie 313.912,142	125.767,833	125.767,833
	Conturi de ordine	3.744.295,556	3.746.281,200
2.049.798,490			

Taxa: Seont 5%, Dobânda 6%.

1) Totalurile generale din această situație au fost reduse cu valoarea efectelor și a altor valori primite fie în garanție pentru diverse împrumuturi, fie în păstrare provizorie și cari au fost trecute separat.